

704**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 19 kwietnia 1999 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, sporządzonej w Paryżu dnia 13 stycznia 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XXIII Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, sporządzonej w Paryżu dnia 13 stycznia 1993 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 23 sierpnia 1995 r. dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do powyższej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem XXI ustęp 1 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej

Polskiej oraz pozostałych państw dnia 29 kwietnia 1997 r.

2. Następujące państwa stały się stronami konwencji, składając dokumenty ratyfikacyjne bądź przystąpienia w podanych niżej datach:

Albania	11 maja 1994 r.
Algieria	14 sierpnia 1995 r.
Arabia Saudyjska	9 sierpnia 1996 r.
Argentyna	2 października 1995 r.
Armenia	27 stycznia 1995 r.
Australia	6 maja 1994 r.

Austria	17 sierpnia 1995 r.	Malawi	11 czerwca 1998 r.
Bahrajn	28 kwietnia 1997 r.	Mali	28 kwietnia 1997 r.
Bangladesz	25 kwietnia 1997 r.	Malediwy	31 maja 1994 r.
Belgia	27 stycznia 1997 r.	Malta	28 kwietnia 1997 r.
Benin	14 maja 1998 r.	Maroko	28 grudnia 1995 r.
Białoruś	11 lipca 1996 r.	Mauretania	9 lutego 1998 r.
Boliwia	14 sierpnia 1998 r.	Mauritius	9 lutego 1993 r.
Bośnia i Hercegowina	25 lutego 1997 r.	Meksyk	29 sierpnia 1994 r.
Botswana	31 sierpnia 1998 r. (przystąpienie)	Monako	1 czerwca 1995 r.
Brazylia	13 marca 1996 r.	Mongolia	17 stycznia 1995 r.
Brunei	28 lipca 1997 r.	Namibia	24 listopada 1995 r.
Bułgaria	10 sierpnia 1994 r.	Nepal	18 listopada 1997 r.
Burkina Faso	8 lipca 1997 r.	Niderlandy	30 czerwca 1995 r.
Burundi	4 września 1998 r.	Niemcy	12 sierpnia 1994 r.
Chile	12 lipca 1996 r.	Niger	9 kwietnia 1997 r.
Chiny	25 kwietnia 1997 r.	Norwegia	7 kwietnia 1994 r.
Chorwacja	23 maja 1995 r.	Nowa Zelandia	15 lipca 1996 r.
Cypr	28 sierpnia 1998 r.	Oman	8 lutego 1995 r.
Dania	13 lipca 1995 r.	Pakistan	28 października 1997 r.
Ekwador	6 września 1995 r.	Panama	7 października 1998 r.
Etiopia	13 maja 1996 r.	Papua-Nowa Gwinea	17 kwietnia 1996 r.
Federacja Rosyjska	5 listopada 1997 r.	Paragwaj	1 grudnia 1994 r.
Fidżi	20 stycznia 1993 r.	Peru	20 lipca 1995 r.
Filipiny	11 grudnia 1996 r.	Portugalia	10 września 1996 r.
Finlandia	7 lutego 1995 r.	Republika Czeska	6 marca 1996 r.
Francja	2 marca 1995 r.	Republika Korei	28 kwietnia 1997 r.
Gambia	19 maja 1998 r.	Republika Mołdowy	8 lipca 1996 r.
Ghana	9 lipca 1997 r.	Republika Południowej Afryki	13 września 1995 r.
Grecja	22 grudnia 1994 r.	Rumunia	15 lutego 1995 r.
Gruzja	27 listopada 1995 r.	Saint Lucia	9 kwietnia 1997 r.
Gujana	12 września 1997 r.	Salwador	30 października 1995 r.
Gwinea	9 czerwca 1997 r.	Senegal	20 lipca 1998 r.
Gwinea Równikowa	25 kwietnia 1997 r.	Seszele	7 kwietnia 1993 r.
Hiszpania	3 sierpnia 1994 r.	Singapur	21 maja 1997 r.
Indie	3 września 1996 r.	Słowacja	27 października 1995 r.
Indonezja	12 listopada 1998 r.	Słowenia	11 czerwca 1997 r.
Irlandia	24 czerwca 1996 r.	Sri Lanka	19 sierpnia 1994 r.
Islamska Republika Iranu	3 listopada 1997 r.	Stany Zjednoczone Ameryki	25 kwietnia 1997 r.
Islandia	28 kwietnia 1997 r.	Suazi	20 listopada 1996 r.
Japonia	15 września 1995 r.	Surinam	28 kwietnia 1997 r.
Jordania	29 października 1997 r. (przystąpienie)	Szwecja	17 czerwca 1993 r.
Kamerun	16 września 1996 r.	Szwajcaria	10 marca 1995 r.
Kanada	26 września 1995 r.	Tadżykistan	11 stycznia 1995 r.
Katar	3 września 1997 r.	Togo	23 kwietnia 1997 r.
Kenia	25 kwietnia 1997 r.	Trynidad i Tobago	24 czerwca 1997 r. (przystąpienie)
Kostaryka	31 maja 1996 r.	Tunezja	15 kwietnia 1997 r.
Kuba	29 kwietnia 1997 r.	Turcja	12 maja 1997 r.
Kuwejt	29 maja 1997 r.	Turkmenistan	29 września 1994 r.
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	25 lutego 1997 r.	Ukraina	16 października 1998 r.
Lesotho	7 grudnia 1994 r.	Urugwaj	6 października 1994 r.
Litwa	15 kwietnia 1998 r.	Uzbekistan	23 lipca 1996 r.
Luksemburg	15 kwietnia 1997 r.	Wenezuela	3 grudnia 1997 r.
Łotwa	23 lipca 1996 r.	Węgry	31 października 1996 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	20 czerwca 1997 r. (przystąpienie)	Wietnam	30 września 1998 r.
		Włochy	8 grudnia 1995 r.
		Wybrzeże Kości Słoniowej	18 grudnia 1995 r.
		Wyspy Cooka	15 lipca 1994 r.
		Zimbabwe	25 kwietnia 1997 r.

Zjednoczona
Republika Tanzanii 25 czerwca 1998 r.
Zjednoczone Królestwo
Wielkiej Brytanii
i Irlandii Północnej 13 maja 1996 r.

3. Ponadto podaje się do wiadomości, że przy podpisywaniu konwencji lub składaniu dokumentów ratyfikacyjnych do niej następujące państwa złożyły oświadczenia o podanym poniżej brzmieniu:

AUSTRIA

Oświadczenie:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

BELGIA

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

„Jako Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej Rząd Belgii będzie wdrażał postanowienia konwencji o zakazie broni chemicznej, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z dokumentów założycielskich Wspólnot Europejskich, w takim zakresie, w jakim dokumenty te mają zastosowanie.”

CHINY

W chwili podpisania:

Oświadczenia:

„I. Chiny niezmiennie opowiadają się za całkowitym zakazem oraz doszczętnym zniszczeniem całego arsenału broni chemicznej i zakładów służących do jej produkcji. Konwencja stanowi podstawę prawną dla osiągnięcia tego celu. Chiny popierają zatem cele, zadania i zasady konwencji.

II. Cele, zadania i zasady konwencji powinny być ściśle przestrzegane. Postanowienia w sprawie inspekcji na żądanie, dotyczące ewentualnego naruszenia konwencji, nie mogą być nadużywane ze szkodą dla nie związanych z bronią chemiczną interesów bezpieczeństwa Państw-Stron. W przeciwnym wypadku ucierpi na tym uniwersalny charakter konwencji.

III. Państwa-Strony, które porzuciły broń chemiczną na terytorium innych Państw-Stron, powinny sumiennie wdrażać stosowne postanowienia konwencji i zobowiązać się do zniszczenia porzuconej broni chemicznej.

IV. Zadaniem konwencji jest skuteczne ułatwienie obrotu, wymiany naukowo-technicznej oraz współpracy w dziedzinie chemicznej dla celów pokojowych. Należy zaniechać wszelkiej kontroli eksportu niezgodnej z postanowieniami konwencji.”

W chwili ratyfikacji:

Oświadczenia:

1. Chiny niezmiennie opowiadają się za całkowitym zakazem i doszczętnym zniszczeniem broni chemicz-

nej. Z uwagi na fakt, że konwencja o zakazie broni chemicznej stworzyła międzynarodową podstawę prawną dla osiągnięcia tego celu, Chiny popierają cele, zadania i zasady konwencji.

2. Chiny wzywają państwa o największych arsenałach broni chemicznej do bezzwłocznego ratyfikowania konwencji celem jak najszybszego osiągnięcia jej celów i zadań.

3. Cele, zadania i zasady konwencji powinny być ściśle przestrzegane. Nie wolno dopuścić do nadużycia postanowień dotyczących inspekcji na żądanie ani też do narażenia interesów bezpieczeństwa narodowego Państw-Stron nie związanych z bronią chemiczną. Chiny stanowczo sprzeciwiają się wszelkim aktom nadużycia postanowień dotyczących kontroli wdrażania konwencji, które mogłyby stanowić zagrożenie dla ich suwerenności i bezpieczeństwa.

4. Każde państwo, które porzuciło broń chemiczną na terytorium innego państwa, powinno wdrożyć w praktyce stosowne postanowienia konwencji, zobowiązać się do zniszczenia tejże broni chemicznej i doprowadzić do całkowitego zniszczenia wszelkiej broni chemicznej porzuconej przez nie na terytorium innego państwa w jak najwcześniejszym terminie.

5. Konwencja o zakazie broni chemicznej powinna odegrać znaczącą rolę we wspieraniu obrotu międzynarodowego, wymiany naukowo-technicznej oraz współpracy dla celów pokojowych w dziedzinie przemysłu chemicznego. Powinna ona stać się efektywną podstawą prawną do regulowania obrotu i wymiany między Państwami-Stronami w dziedzinie przemysłu chemicznego.

DANIA

W chwili podpisania:

Oświadczenie:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

FRANCJA

W chwili podpisania:

Oświadczenie:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

GRECJA

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

HISZPANIA

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

IRLANDIA

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

ISLAMSKA REPUBLIKA IRANU

Oświadczenia:

„Islamska Republika Iranu, na podstawie zasad i wiary Islamu, uznaje broń chemiczną za niehumanitarną, w związku z czym konsekwentnie wnosila istotny wkład w wysiłki międzynarodowe mające na celu zniesienie powyższej broni oraz zapobieżenie jej użycia.

1. Islamskie Zgromadzenie Konsultacyjne (Parlament) Islamskiej Republiki Iranu zatwierdziło ustawę przedstawioną przez Rząd, dotyczącą przystąpienia do wyżej wymienionej konwencji w dniu 27 lipca 1997 r., a Rada Strażników Rewolucji uznała powyższą ustawę za zgodną z Konstytucją oraz Dogmatami Islamu w dniu 30 lipca 1997 r., zgodnie z wymaganymi procedurami konstytucyjnymi. Islamskie Zgromadzenie Konsultacyjne zdecydowało, iż:

Rząd jest niniejszym upoważniony, w odpowiednim czasie, do przystąpienia do wyżej wymienionej konwencji, załączonej do wymienionej ustawy, oraz do złożenia stosownego dokumentu przystąpienia do niej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych powinno dążyć we wszelkich negocjacjach oraz w ramach Organizacji działającej na mocy konwencji do pełnego oraz równoprawnego wdrażania konwencji, w szczególności w dziedzinie inspekcji oraz transferu technologii i środków chemicznych dla celów pokojowych. W przypadku nieosiągnięcia wyżej wymienionych celów, na podstawie zalecenia Gabinetu oraz pod warunkiem zatwierdzenia przez Najwyższą Radę Bezpieczeństwa Narodowego, zostaną podjęte działania mające na celu wycofanie się Iranu z wyżej wymienionej konwencji.

2. Islamska Republika Iranu przywiązuje zasadniczą wagę do pełnego, bezwarunkowego oraz równoprawnego wdrażania wszystkich postanowień konwencji i zastrzega sobie prawo do wycofania się z konwencji w następujących okolicznościach:

- w razie braku przestrzegania zasady równego traktowania wszystkich Państw-Stron w procesie wdrażania wszelkich stosownych postanowień konwencji,
- w przypadku ujawnienia przekazanych przez nią poufnych informacji, z naruszeniem postanowień konwencji,
- w przypadku nałożenia ograniczeń niezgodnych z zobowiązaniami na mocy konwencji.

3. Zgodnie z art. XI mechanizmy uniemożliwiające nieskrępowany obrót międzynarodowy środkami chemicznymi oraz technologiami chemicznymi dla celów pokojowych, mające wyłączny bądź nieprzejrzysty charakter, powinny być zniesione. Islamska Republika Iranu odrzuca wszelkie mechanizmy kontroli eksportu środków chemicznych, nie przewidziane w konwencji.

4. Organizacja do Spraw Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) jest jedyną organizacją międzynarodową uprawnioną do stwierdzania naruszenia przez Państwa-Strony zakazu broni chemicznej. Oskarżenia Państw-Stron wobec innych Państw-Stron bez stwierdzenia przez OPCW naruszenia konwencji w sposób poważny mogą zagrozić konwencji, a ich powtarzanie się może spowodować, iż konwencja stanie się bezprzedmiotowa.

5. Jednym z celów konwencji, zgodnie z jej preambułą, jest promowanie nieskrępowanego obrotu środkami chemicznymi, jak również współpracy międzynarodowej oraz wymiany informacji naukowych i technicznych w dziedzinie działalności chemicznej dla celów nie zabronionych na mocy konwencji, w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego i technologicznego Państw-Stron. Ten fundamentalny cel konwencji powinien być przestrzegany oraz uznany przez wszystkie Państwa-Strony konwencji. Jakiegokolwiek przejawy negocjowania, zarówno poprzez wypowiedzi, jak też działania, powyższego nadrzędnego celu Islamska Republika Iranu uznaje za poważne naruszenie postanowień konwencji.

6. Zgodnie z postanowieniami konwencji odnoszącymi się do niedyskryminacyjnego traktowania Państw-Stron:

- sprzęt inspekcyjny powinien być dostępny na zasadach komercyjnych dla wszystkich Państw-Stron bez jakichkolwiek warunków lub ograniczeń;
- OPCW powinna zachować swój charakter międzynarodowy poprzez zagwarantowanie sprawiedliwej i zrównoważonej reprezentacji geograficznej personelu swojego Sekretariatu Technicznego, zapewnienie pomocy oraz współpracy z Państwami-Stronami oraz równego członkostwa Państw-Stron w pomocniczych organach Organizacji.

7. Wdrażanie konwencji powinno sprzyjać międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu oraz nie powinno w jakikolwiek sposób umniejszyć lub zagrozić narodowemu bezpieczeństwu lub nienaruszalności terytorialnej Państw-Stron.”

KUBA

Oświadczenia:

Rząd Republiki Kuby oświadcza, zgodnie z art. III ust. (a) (iii) konwencji, że na terytorium Kuby znajduje się enklawa kolonialna — Baza Marynarki Wojennej w Guantanamo — która jest częścią kubańskiego terytorium narodowego, nad którym państwo kubańskie nie wykonuje swojej słusznej jurysdykcji, z uwagi na nielegalną okupację tego terytorium przez Stany Zjednoczone Ameryki na mocy podstępnej i oszukańczej umowy.

W związku z powyższym, dla celów konwencji, Rząd Republiki Kuby nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności za wyżej wymienione terytorium, gdyż nie wie, czy Stany Zjednoczone instalują, posiadają lub

zamierzają posiadać broń chemiczną na części terytorium kubańskiego, które nielegalnie okupują.

Rząd Republiki Kuby uważa również, że posiada prawo do zażądania, aby wejście grupy inspekcyjnej, upoważnionej przez Organizację do Spraw Zakazu Broni Chemicznej, dla celów przeprowadzenia na terytorium Bazy Marynarki Wojennej w Guantanamo działalności weryfikacyjnej przewidzianej w konwencji, było dokonywane poprzez punkt wejścia znajdujący się na terytorium państwowym Kuby, które wskaże kubański rząd.

Rząd Republiki Kuby uznaje, że na mocy postanowień artykułu XI konwencji jednostronne stosowanie przez Państwo-Stronę konwencji przeciwko innemu Państwu-Stronie jakichkolwiek ograniczeń, które mogą utrudnić lub uniemożliwić obrót oraz rozwijanie i promowanie wiedzy naukowej i technicznej w dziedzinie chemicznej dla celów przemysłowych, rolniczych, badawczych, medycznych, farmaceutycznych oraz innych celów nie zabronionych na mocy konwencji, jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Rząd Kuby wyznacza Ministra Nauki, Technologii i Ochrony Środowiska w charakterze organu krajowego Republiki Kuby dla wykonywania Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, jako organ administracji centralnej w państwie odpowiedzialny za organizowanie, kierowanie, monitorowanie i nadzorowanie działań mających na celu przygotowanie Republiki Kuby do wypełniania zobowiązań, które na siebie przyjmuje jako Państwo-Strona wymienionej konwencji.

LUKSEMBURG

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

NIDERLANDY

W chwili podpisania:

Oświadczenie:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

NIEMCY

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

PAKISTAN

Oświadczenie:

„1. Pakistan konsekwentnie opowiada się za całkowitym zakazem i doszczętnym zniszczeniem całej broni chemicznej oraz obiektów służących do jej produk-

cji. Konwencja stanowi międzynarodową podstawę prawną do osiągnięcia powyższego celu. W związku z powyższym Pakistan wspiera przedmiot i cele konwencji.

2. Przedmiot i cele konwencji muszą być ściśle przestrzegane przez wszystkie państwa. Stosowne postanowienia dotyczące inspekcji na żądanie nie powinny być nadużywane dla naruszenia interesów gospodarczych i bezpieczeństwa Państw-Stron, nie mających związku z bronią chemiczną. W innym wypadku uniwersalny charakter i efektywność konwencji będą zagrożone.

3. Nadużycie postanowień weryfikacyjnych konwencji dla celów nie związanych z konwencją będzie nie do zaakceptowania. Pakistan nigdy nie zezwoli na ograniczenie swojej suwerenności i bezpieczeństwa narodowego.

4. Konwencja powinna w sposób efektywny umożliwiać wymianę handlową, naukową i technologiczną oraz współpracę w dziedzinie chemii dla celów pokojowych. Wszelkie mechanizmy kontroli eksportu niezgodne z konwencją powinny być zniesione.”

PORTUGALIA

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

„Z zastrzeżeniem odnoszącym się do załącznika dotyczącego stosowania konwencji i weryfikacji, że żadna z próbek pobranych w Stanach Zjednoczonych na mocy konwencji nie zostanie przekazana w celu analizy do jakiegokolwiek laboratorium poza terytorium Stanów Zjednoczonych.”

WŁOCHY

Oświadczenie złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

W chwili podpisania:

Oświadczenie:

(Oświadczenie identyczne, *mutatis mutandis*, z oświadczeniem złożonym przez Belgię).

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym złożą dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia do wyżej wymienionej konwencji, można uzyskać w Departamencie Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*